

For amtskommunernes vedkommende er virkningen af indgrebet f.eks., at en gennemsnitlig amtskommune skal nedlægge 1,5 sygehus med 140 senge, og det er ikke bare et regneeksempel, for indgrebet vil bringe amtskommunerne i en så alvorlig økonomisk klemme, at besparelsesmuligheder på veje og kultur vil forslå så lidt i det samlede regnskab, at de ikke har andre muligheder end at forsøge at finde enkeltprojekter, der hver især er økonomisk tungtvejende, hvis sådanne da overhovedet findes, hvilket er tvivlsomt.

En oversigt fra Københavns og Frederiksborg Amtskommuner over, hvilke nedskæringer man bliver nødt til at foretage, hvis lovforslaget gennemføres, viser helt uoverskuelige konsekvenser. Massefyringer af personale, voksende ventelister til sygehusbehandling samt drastisk forringede forhold for åndssvage er blot enkelte eksempler på, hvad der vil ske.

Over for Folketingets kommunaludvalg har Århus Amtskommune givet udtryk for,

»... at besparelser i den størrelsesorden, som det fremsatte lovforslag lægger op til, ikke vil være mulige, fordi det vil kræve så drastiske reduktioner i serviceniveauet på sundhedsområdet, at det ikke i praksis vil kunne gennemføres.«

Storstrøms Amtskommune har en tilsvarende vurdering:

»Da amtskommunen ikke for nærværende har væsentlige muligheder for at påvirke udgifterne til sygesikringen, betyder det, at sygehusudgifterne må sættes kraftigt ned. Den nødvendige udgiftsreduktion svarer godt og vel til de samlede udgifter på to amtssygehuse.«

Mindretallet finder det i den forbindelse usmageligt, at indenrigsministeren i TV-Avisen den 30. maj 1987 forsøgte at drage netop Storstrøms Amtskommunes bedømmelseevne i tvivl under henvisning til dispensationsmuligheden. Såfremt indenrigsministeren skal dispensere tilstrækkeligt til, at Storstrøms Amtskommune ikke har ret i sin bedømmelse, så vil denne ene amtskommune alene lægge beslag på halvdelen af den samlede dispensationspulje.

Socialistisk Folkeparti finder ingen grund til at betvivle, at årsagen til de øgede sygesikrings- og sygehusudgifter faktisk er en øget efterspørgsel og et øget behov. Dette kan

man med Sønderjyllands Amtskommunes amtsborgmester Kresten Philipsens ord »ikke bare lægge låg på«. Den øgede efterspørgsel må derimod forklares, og de to væsentligste årsager vil helt givet vise sig at være øget sygelighed og en almindelig forventning hos befolkningen om, at når man kan diagnosticere og helbrede flere og flere sygdomme, så bliver det også gjort. I den forbindelse vil det være helt uacceptabelt for den danske befolkning at konstatere, at sygdomme, der helbredes i udlandet, ikke helbredes i Danmark. Dette vil ikke desto mindre være konsekvensen af indgrebet.

Hvad værre er, så overlader regeringen og dens støtteparti til de enkelte amtskommuner at foretage denne prioritering og dermed stå politisk til ansvar for regeringens og støttepartiets handlinger. Netop i den stribe af spørgsmål, hvor kommunaludvalget har bedt indenrigsministeren om at tage stilling til disse vigtige prioriteringsproblemer, har han afvist at tage stilling af hensyn til det selv samme kommunale selvstyre, som indgrebet fundamentalt er rettet imod.

Da Socialistisk Folkeparti agter at stemme imod indgrebet, har mindretallet undladt at gå nærmere ind i en beskrivelse af lovforslagets detaljer, men for en ordens skyld skal nævnes,

- at anvendelsen af sidste års skatteprocent giver anledning til rene tilfældigheder, idet amtskommunerne traditionelt ikke har fastsat skatteprocenterne alene af hensyn til deres udgiftsbehov, men også af hensyn til f.eks. kassebeholdningen,
- at de afsatte puljer, der i øvrigt udtrykker regeringens egen erkendelse af indgrebets uheldige virkninger, overlades til indenrigsministerens administration. Hver enkelt amtskommune skal altså have budgettet vurderet i Indenrigsministeriet, hvis man vil i betragtning,
- at det tilsyneladende er blevet regeringens stil i bedste herremands- og enevældestil at slå sig igennem, hvor forhandlingspartnerne ikke umiddelbart bøjer sig for regeringens krav, og
- at indgrebet er udformet så raffineret, at det samlede udgifts- og serviceniveau oven i købet vil falde i forhold til den opstillede ramme, for nok har regeringen opstillet en målsætning om at holde skat-